

Visi mes gaudom duoną,
 Ne kaip koki nedorėlis,
 O kaip išgasdyta plaitokė,
 Kuris tolykus mūsų lekia...

Malonai kolega Juozai,
 išleikiau iš Lietuvos, kaip
 ta išgasdyta plaitokė, ne dorai su draugais
 neatsisveikins. Bet laikas bėga greitai nei upės
 vanduo. Na, jau ir metų galas artėja, o po Naujųjų
 metų ir nel pradėsim rengti naujai išvykai. O
 rengtis nelengva, nes dešimtim kartų pakeiti in-
 deklis. Vis, rudos, ne to imi. Ir kai ką pasiūmė ir
 nuvyksti, pasirodo, palikai, ko labiau dariai reikia.
 O daugiausia reikia kuryje ir renkantis nei
 medžiagos. Reikėtų daug ką persisiųsdyti, bet
 kaip tada gyvensi ois be nieko. Tat ir gyvensi
 kaip ant dviejų pavasaris polaidrių lyčių sto-
 vėdamas.

vershi →

Pachos "Berneilg" "svajo" au ipisiti kuriam kėkėvė a. u. d. vėliavė.
Bet žūvėis kad daug seny autozic, partinei kniblos "sūvėitė" "gėjėtai"
kėty "spandoj de dant reiktė" kėkiol pėkėkėvėis dē tōt-pėlėd
man, duok žėnėm, medėtėgėi 15 biogrėfijol, parėstėsur. Tėdė bėt gėlėma
u pavėdėi parodėgti. span dēvėi dēiņp - vėlefėtėi - bėrėndėl.
94.11.14.

Esu išigijęs nemėgėi namjė (u
pėkėdėtikai rėnė, namjė: isleis tų) kny-
gė, bet negi jėn u kėkėvėis vėsi. Čia u-
turi uo rėaitėgti, o ten - neturi laiko.

Daber rėnkė "kėkėvėis o rėnkė" dau-
gėliu mėtė kompleksus, bėndėgti pėrsištė-
i kėnkė. Mėnėu, kad uo mėnkė litera-
turi (u apskėdė: kėkėvėis kėkėi) bėtė sidėm u
pavėrtėgti u gėriau sūsi pėzėndė su "kita"
ištėvėi o span dōs "pėse", uo vėn sū libėrėlė
"kėtėmėnėi" u "skėbėvėi" (kėi pė
vadėku "Anacėi"). Dėug mėtė Lė žėnkėlė
u dā pėvėu, dāug tēn idėta mėnė sielė, kėt
u vėlėnkėi mėtėi, kėi pėselbėjėu literėtėri-
nė, dēlėis tvėnkėmėi. Rėiktė u "Aidėi" pėr-
sūstė. Mėlėtėvėi kėkėvėis - kėstėkėvėi kėkėvėis kėkėvėis
kėkėvėis kėkėvėis žėnkėlė, kėkėvėis "namjė tēi
ėidėnys/Aidėi" mėtėstojė. (Tėi dāug sielėdė
senieng, gėe u gėn, nėmstėgtė, o mēp sūp
mėtėi pėlėistė, bėt... sėnkėm; o rėlėia rėti
su gėvėnėm).

Kėl bō, bėtė bė jėlė, bėt rėiktė
tėrėti o kėkė. U tēn pėgti laikė, ues, pūzė,
jėn u kėkė 12-ta daber, o dār kėli kėi-
kėi laukėia at sėlėpėi o.

Laikėvėitėi abudė. Ateina sūvėitėi-
vėl sū tōt namjė, Nėl kėli namjė mėtė
žėnkėi. Vėl gėra uo isitvėnti.